

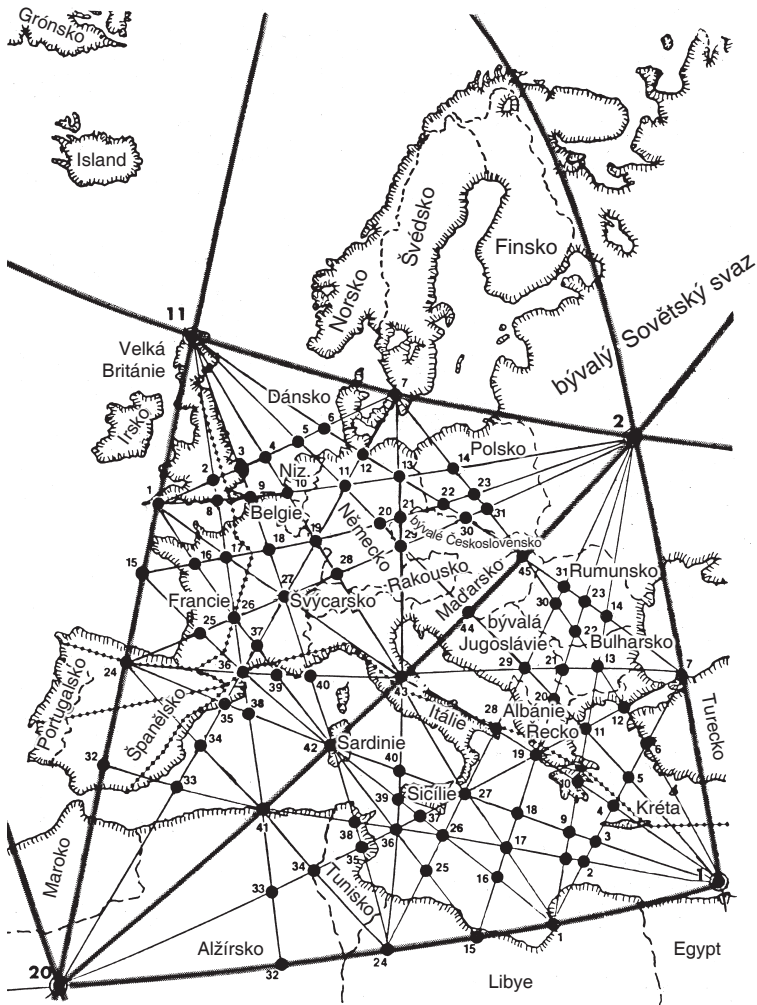
POZEMSKÉ SÍTĚ

GAIA – SKRYTÉ USPOŘÁDÁNÍ
POSVÁTNÝCH MÍST



Hugh Newman





Hugh Newman
POZEMSKÉ SÍTĚ

Gaia – skryté uspořádání posvátných míst

Copyright © 2008, 2010 by Hugh Newman

© Wooden Books Limited 2008, 2010

Published by Arrangement with Alexian Limited.

Translation © Jiří Pilucha, 2016

Design and typeset by Wooden Books Ltd, Glastonbury, UK.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být rozmnožována a rozšiřována jakýmkoli způsobem bez předchozího písemného svolení nakladatele.

Druhé vydání v českém jazyce (první elektronické).

Z anglického originálu

Earth Grids. The Secret Patterns of Gaia's Sacred Sites

přeložil Jiří Pilucha.

Odpovědná redakce a krácení textu Zdeněk Kárník.

Redakce Tereza Lišková.

Sazba a konverze do elektronické verze Michal Puhač.

Vydalo roku 2016 nakladatelství Dokořán, s. r. o.,

Holečkova 9, 150 00 Praha 5,

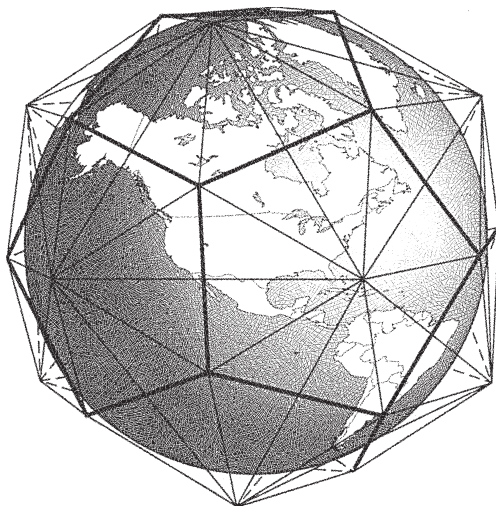
dokoran@dokoran.cz, www.dokoran.cz,

jako svoji 830. publikaci (228. elektronická).

ISBN 978-80-7363-786-6

POZEMSKÉ SÍTĚ

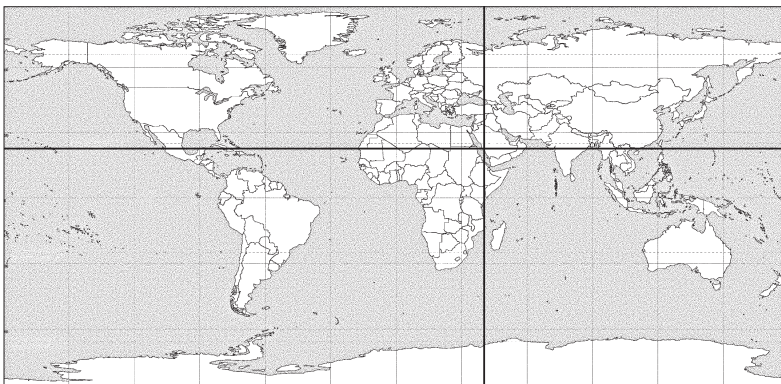
GAIA – SKRYTÉ USPOŘÁDÁNÍ
POSVÁTNYCH MÍST



Hugh Newman

Rád bych poděkoval především své matce Meg Ketchové. Další poděkování patří Shaunu Kirwanovi, Geoffu Strayovi, Bethe Hagensově, Randu Flem-Athovi, Robinu Heathovi, Royi Snellingovi a mému vydavateli Johnu Martineauovi. Za ilustrace děkuji Bethe Hagensově a Williamu Beckerovi, dále pak Allanu Hollowayovi (s. 25, 41, 55), Emmanuelu Martinovi (s. 9, 44), Shaunu Kirwanovi (s. 7), Janet Lloydové Daviesové (s. 29). Za svolení k užití obrázků děkuji Paulu Devereuxovi, Johnu Michelloví, Ianu Thompsonovi, Johnu Burkeovi, Davidu H. Childressovi, Randu Flem-Athovi, Davidu Zinkovi, Bruceovi Cathiemu, Nicholasi Mannovi, Richardu Dannellyovi a Robertu Coonovi. Další obrázky byly vytvořeny pomocí programu World Grid Johna Martineaua a „Google Earth“ s aplikací „UVG grid“ Bethe Hagensově.

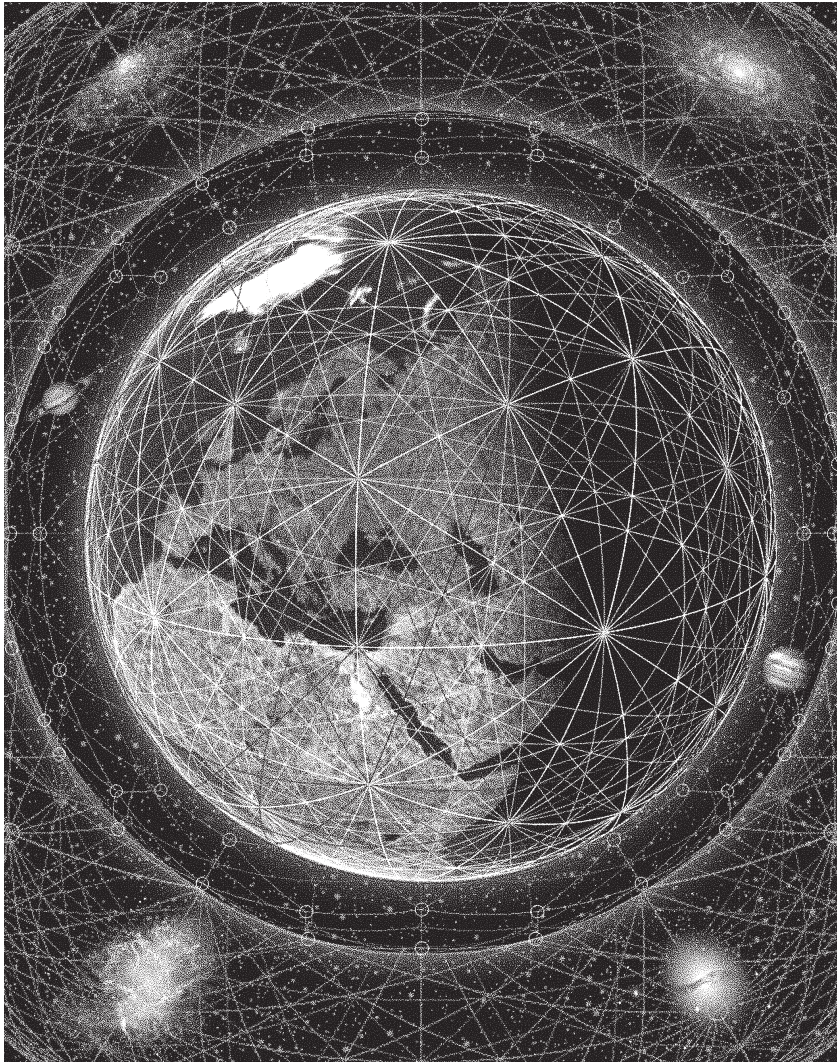
Doporučená literatura: Rand Flem-Ath a Colin Wilson: *The Atlantis Blueprint* (Plány Atlantidy), David Hatcher Childress (ed.): *Anti-Gravity & the World Grid* (Antigravitace a světové sítě), Francis Hitchin: *The World Atlas of Mysteries* (Atlas světových záhad), Bruce Cathie: *The Energy Grid* (Energetické sítě) a John Michell a Robin Heath: *The Measure of Albion* (Měření Anglie).



Mekka leží na jednom ze dvou zlatých řezů na francouzské mapě světa. Jejich zeměpisné šířky jsou 21,25° severně a jižně od rovníku. Mekka leží na 21,42° s. š. neboli pouhých 18,5 kilometru severně od zeměpisné šířky zlatého řezu. Zeměpisné délky zlatých řezů jsou 42,49° na východ a na západ od nultého poledníku. Ve vztahu ke „starému“ nultému poledníku procházejícímu Paříží leží Mekka jen 30 kilometrů na západ od zlatého poledníku (podle Martineaua).

OBSAH

Úvod	1
Země	2
Geomagnetické pole	4
Ley-linie a Dračí cesty	6
Vznik zemské sítě	8
Mapy v projektu Dymaxion	10
Platónská tělesa	12
Zhoubné víry	14
Ruské objevy	16
Kapitán Bruce Cathie a UFO	18
Jak vše sdružit	20
Pozoruhodné průsečíky	22
Hartmannovy a Curryho sítě	24
Krajinotvorné geometrie	26
Hlavní kružnice na Zemi	28
Nultý poledník	30
Hledání středu	32
Měření Země	34
Dávné mapy	36
Poledníková uspořádání	38
Rovnoběžková uspořádání	40
Plánovitě rozmisťování	42
Projekty zlatých řezů	44
Sít putující	46
Země zvučí	48
Geometrie na jiných planetách	50
Přírodní sítě	52
Skrytá tvář sítě	54
Dodatek I	56
Dodatek II	58



ÚVOD

Myšlenka, že existuje nějaká síť obestírající zeměkouli, se jeví mnoha lidem jako značně přitažená za vlasy. Přitom chceme kupříkladu odjakživa vědět, na jakém místě planety se nacházíme. Vida, hned se nám jedna taková síť nabízí: pradávňý systém zeměpisných souřadnic. Používáme jej dodnes.

Geometrické aspekty hrají zvláště významnou roli u prehistorických a starověkých posvátných staveb. V moderní době někteří spekulují, zda se v těch dobách brala při výběru lokalit pro stavby svatyní v úvahu pouze místní archeoastronomie, nebo též souvztažnost dotyčného místa s polohami jiných významných staveb na Zemi.

Nyní existují elektrorozvodné sítě, vodovodní sítě, telefonní sítě a internet. Křížují se navzájem a zcela nás obklopují. Ve starověkém světě popsala čínská medicína pomocí akupunkturních bodů meridiány energie proudící tělem. Číňané byli přesvědčeni, že podobnou síť energetických drah má i Země.

Dnes se pohlíží na Zemi jako na živý organismus a předkládá se hypotéza, podle níž je po celé Zemi rozprostřena energetická síť, a právě na ní že jsou umístěny posvátné stavby minulých věků. Jejich rozmístění po zeměkouli svědčí o promyšleném projektu, který byl v dávných dobách realizován kolektivním úsilím po celé planetě.

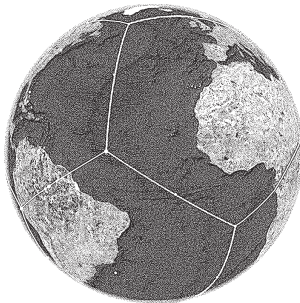
Tato knížka předkládá stručnou historii výzkumu energetických sítí na Zemi a nabízí nový pohled na rozmístění posvátných staveb a posvátných míst na naší planetě. Tento pohled odhaluje podivuhodný systém svědčící o megalitickém inženýrství, jenž dodává na přesvědčivosti starověkému pojetí geometrického neboli „zeměměřičského“ pohledu na svět. Dnes jej můžeme považovat za nový model Gaii.

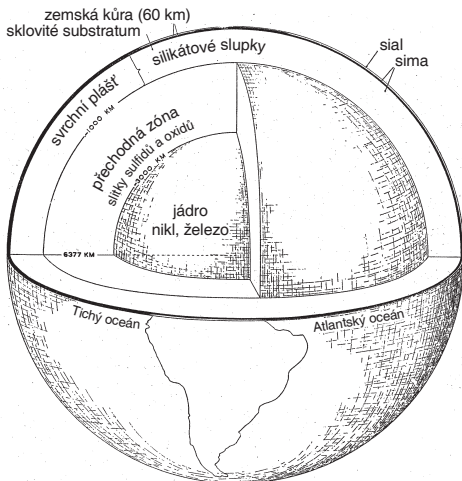
ZEMĚ

struktura, pohyb a přirozené energie

Stáří Země je 4,57 miliardy let. Život se na ní objevil asi miliardu let po jejím vzniku. Oxygenní fotosyntéza začala přibližně před 2,7 miliardami let a dala vzniknout atmosféře v její dnešní podobě. Zeměkoule je tvořena několika hlavními vrstvami (*naproti nahore*).

Vnější povrch Země je rozdělen na masivní tektonické desky putující po zemském povrchu v důsledku kontinentálního driftu. Naše planeta kdysi sestávala z jediné rozlehlé pevniny a jednoho velkého oceánu. Dnes se středooceánský hřbet táhne kolem celé planety a jeho působením se obnovuje oceánská kůra. Podél Středoatlantského hřbetu dochází k neustálým výronům magmatu, což „odtlačuje“ obě Ameriky od Evropy s Afrikou (*dole vlevo*). Současný průběh Středoatlantského hřbetu jako by v některých oblastech rýsoval hrany dvanáctistěnu (*dole vpravo*). Rovníkový poloměr Země činí 12 756,27 km, poledníkový o 43 km méně – 12 713,5 km. Toto zploštění zeměkoule je způsobeno odstředivou silou zemské rotace.

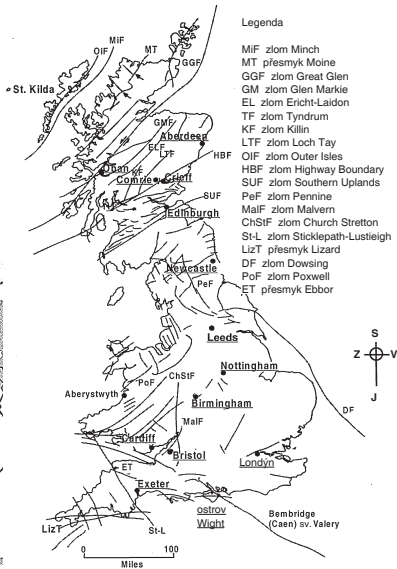




Vlevo: Struktura Země. Zemská kůra má pod oceány tloušťku jen 5–10 km a na pevnině 30–80 km. Pomalu, klouzavě rotující vazký plášť sahá do hloubky asi 2 900 km. Má se za to, že vnější jádro Země je kapalného složení a vnitřní je složení pevného. Magnetické pole Země je důsledkem pohybu kapaliny ve vnějším jádru (bohatém na železo), který je způsoben prouděním tepla z vnitřního jádra, v kombinaci s působením zemské rotace. Rotuje také vnitřní zemské jádro, o něco rychleji než zbytek planety. Geologické zlomy, epicentra zemětřesení, geomagnetické síly a přírodní elektrické (tebnické) proudy na povrchu Země jsou předmětem tradiční nauky geomantie.

Vpravo: Primární geologický zlom na britských ostrovech. Podél něj zaznamenáváme nejvyšší pravděpodobnost vzniku zemětřesení, kdežto k bouřkám dochází ve Velké Británii mnohem častěji nad oblastmi, kde je zlomů jen málo nebo kde žádné nejsou.

Dole: Tektonické desky tvořící zemskou kůru. Naproti: Středoatlantský hřbet zformovaný dvěma deskami a hrany dvacátistiletého pobíhání.



GEOMAGNETICKÉ POLE

elektromagnetismus a telurické energie

Magnetické pole Země dennodenně zasahují nárazové poryvy slunečního větru, což se projevuje barvitou podívanou v podobě polární záře. Systém prochází cyklickými změnami. Za úsvitu se siločáry magnetického pole (*naproti nahoře*) zhušťují. Přes den pronikají zemí, v noci pole slábne a ráno opět sílí. Přírodní podmínky někde zesilují působení magnetického pole vlivem místních geologických poměrů: přítomností skal, izolátorů (jako je křída) nebo vody.

Magnetismus a elektrická síla jsou dvě strany téže mince. Elektrický proud vytváří magnetické pole a naopak proměnné magnetické pole vytváří elektrický proud v čemkoli vodivém. Stejným silám podléhá celá Země – silokřivky generují slabé stejnosměrné proudy v zemi a tyto telurické energie se stejně jako všechny ostatní elektrické proudy šíří některým prostředím lépe než jiným. Mimořádně dobře vede tyto přirozené denní proudy půda obsahující vodu s vysokým obsahem kovů nebo minerálů. Sušší půda anebo půda chudá na kovy je vede hůře. Tam, kde se oba typy půdy protínají, dochází k diskontinuitě vodivosti. Je pozoruhodné, že právě v těchto místech se nachází mnoho starověkých staveb a právě tam lze často pozorovat anomální výskyt kulových blesků.

Kulové blesky vznikají z přirozeného elektrického náboje, zeslábnou-li náhle magnetické silokřivky. Stonehenge i jiná prastará posvátná místa jsou uspořádána tak, že metr hluboký příkop kolem stavby klade této telurické energii překážku a směřuje ji skrz vchod. Uvnitř se kumuluje elektrický náboj. Je to jedna ze ztracených technologií dávných předků? Osedlali si tak elektřinu a odváděli ji do rozvodu energie po celé Zemi?